Denne versjon: 08 jan. 1998

Jeg har vært på arkivet og fått tak i saksmappene til de opprinnelige professoratene i kjemiteknikk og industriell kjemi.

Ut fra dette tror jeg saksforløpet var omtrent som gitt under.
Det er en interessant sak og jeg mottar gjerne kommentarer!

-Sigurd

Vi befinner oss ved NTH rett etter 2. Verdenskrig. Det er generelt en stor mangel på lærerkrefter etter at det ikke har vært nyansettelser på flere år. Ved kjemiavdelingen kommer i tillegg det faktum at man trenger professorer til å starte opp en ny mer teknisk orientert undervisning. De to professoratene blir utlyst våren 1946. Terjsens søknad er datert 29. Mai 1946. Som nevnt haster det å komme igang. Likevel tar det over 3 år før Terjesen er på plass. Hvordan kan dette være mulig?

Her kommer hitorien:

To professorater i teknisk kjemi ble utlyst i mars 1946 med søknadsfrist 1. juni 1946. Dette var stillingshjemlene til de ubesatte professorater i teknisk uorganisk kjemi (som lab.ing. Ingeberg bestyrte i mellomtiden) og i teknisk organisk kjemi (som professor Sørensen bestyrte), men det var allerede i utgangspunktet klart at stillingene skulle endres. Derfor het det i utlysningen at *"undervisningsplanene for teknisk kjemi er under revisjon. Kjemiavdelingens undervisning vil eventuelt søkes utbygget med sikte på kjemiteknikk og kjemiteknisk fabrikkdrift, eventuelt med forslag om opprettelse av nye professorater. For under planleggingen å kunne ta hensyn til søkernes spesielle kvalifikasjoner, anmodes søkerne om å angi de fagområder de anser seg kompetente for å overta"*.

Det meldte seg 6 søkere innen fristens utløp, men det er åpenbart at man utvidet søknadsfristen, for Ingebergs søknad er datert 12.aug.46 og Christensens søknad er datert 6.feb.47. Totalt kom det altså inn 8 søknader fra:

Kjemiingeniør Sven Carlsen, Teie pr. Tønsberg
Civilingeniør Ragnar Christensen, Lyngby, Danmark
Civilingeniør Rune Medin, Stuvsta, Sverige
Laboratorieingeniør Henry C.M. Ingeberg, NTH
Dr. philos. Vailli Nilssen, Oslo
Kjemiingeniør Olav Notevarp, Bergen
Kjemiingeniør, dr.techn. Arne Schulerud, Oslo
Kjemiingeniør Sven G. Terjesen, Oslo

Kun 2 av de 8 søkerne, dr.philos. Nilsen og dr.tech. Schulerud hadde doktorgrad, men på grunn av deres "myckat begrensade teknisk erfarenhet" ble ingen av dem senere funnet kompetente til professoratene. De tre sentrale søkerene, Ingeberg, Notevarp og Terjesen, var alle utdannet ved NTHs kjemilinje, i henholdsvis 1918, 1923 og 1937.

Samtidig var det som antydet allerede 15. juni 1945 nedsatt en komite, forøvrig ledet av lab.ing. Ingeberg, for å se på organiseringen av de tekniske fag innen kjemiavdelingen. I utgangspunktet var det (som nevnt av rektor Fredrik Vogt i et brev til departementet 18.februar 1946 vedr. utlysning av stillingene) forutsatt "*at den nedsatte komite for nyordning av undervisningen i de teknisk kjemiske fag vil ha avgitt sin innstilling senest ved utløpet av søknadsfristen for professoratene*" (som var 1. juni 1946). Men arbeidet ble forsinket, og innstillingen forelå først 28. mai 1947 (I forordet til innstillingen vises det blant annet til alle problemene man hadde med å få få til en studiereise til USA våren 1946, under hvilken lab.ing. Ingeberg forøvrig møtte alle de senere oppnevnte medlemmene av bedømmelseskomiteen for kjemiteknikk; Hougen, Molstad og Frolich).

Delvis basert på komiteens arbeide, skriver kjemiavdelingen 16. mai 1947 til rektor at man tar sikte på totalt fem professorater i teknisk-kjemiske fag. I tillegg til de to "*generelle tekniske professorater*" i industriell kjemi og kjemiteknikk, foreslås det tre stillinger etter mønster fra KTH med "*et sterkt preg av forskningsprofessorater*" i treforedlingskjemi, teknisk biokjemi og teknisk elektrokjemi (kun de to siste stillingene er nye). Videre skriver man: "*Fagområdet for professoratet i kjemiteknikk er forutsatt meget nær å skulle svare til hva man i USA forstår med*

chemical engineering, unit operations. Faget skal gi en generell behandling av de kjemitekniske enkeltoperasjoner og de kjemitekniske apparater." På den annen side forutsettes undervisningen i industriell kjemi omfatte "*oversiktsforelesninger over Norges kjemiske industri"* der hovedvekten er "*lagt på vår kjemiske industris råstoffer, de enkelte bedrifters samspill, de kjemiske råstoffer som dominerer de enkelte industriers prosesser og disse reaksjoners termodynamiske forhold. Fagene forutsettes nøye koordinert med fagene industriell økonomi og organisasjon på den ene side, kjemiteknikk på den annen*." Men "*de enkelte industriers detaljutforming av de enkelte prosesser som nå utgjør hovedvekten i teknisk-organisk og teknisk-uorganisk kjemi, foreslås helt å utgå i hvert fall i det generelle kurs"*. Dette gir en god beskrivelse av oppgavefordelingen mellom de to instituttene, i alle fall på undervisningssiden, for de neste tiår.

Man vedtok altså å omdanne (stadfestet i st.prp. nr. 1/1948) de to utlyste professorater i teknisk kjemi til

1 professorat i kjemiteknikk og
1 professorat i industriell kjemi

Forsinkelsen i arbeidet med nyordningen av de tekniske fag bidro også til å forsinke ansettelsesprosessen for de to utlyste professorater, og de to sakkyndige komiteene ble først oppnevnt 11. juli 1947, dvs. over ett år etter søknadsfristens utløp.

Til å vurdere søkerne i *kjemiteknikk* ble det oppnevnt en komite med tre representanter fra USA

- Research Director, Dr.Sc. Per Keyser Frolich, Merck Co., Raleigh, New Jersey (formann)
- Professor Dr. Olaf Hougen, Univ. of Wisconsin, Madison
- Professor Dr. M.C. Molstad, Univ. of Pennsylvania, Philadelhia

Av disse var Frolich utdannet ved NTH i 1921, men også de to sistnevnte kunne lese norsk. Per Frolich (opprinnelig Frølich) hadde gjort en meget sterk karriere i USA. Han tok doktorgrad ved MIT i 1925 og var professor der fra 1927 til 1929. Deretter var han foskningsdirektør ved Standard Oil og senere ved Merck. Han var president i *American Chemical Socety* i 1946. Han ble utnevnt til æresmedlem av Norsk Kjemisk Selskap i 1948 og Henry Ingeberg skrev i den forbindelse en biografi om ham i Tidsskrift for Kjemi i april 1948 .

Til å vurdere søkerne i *industriell kjemi* ble igjen Frolich oppnevnt sammen med tre skandinaver

- Research Director, Dr.Sc. Per Keyser Frolich (formann)
- Professor dr. P.E. Raaschau, DTH, København
- Professor, phil.dr. Otte Stelling, KTH, Stockholm
- Professor, phil.dr. Bertil Groth, KTH, Stockholm

Et ytterlige problem var at dette var før kopimaskinens dager og at det eksisterte kun ett sett av de fleste søknader og bilag. I kjemiavdelingen i sitt tidligere omtalte skriv av 16. mai 1947 heter det at "*da det kun eskisterer et sett søknader og de fleste bilag bare forligger i ett eksemplar anser avdelingen det ønskelig at begge komiteer har en felles formann*." Kjemiavdelingen foreslo videre at man først bedømte de tre søkerne man anså aktuelle for professoratet i kjemiteknikk (nemlig Christensen, Ingeberg og Terjesen) og "*at dokumentene deretter bilagt med denne komiteinnstilling går til den annen komite*" i industriell kjemi der "*samtlige søkere kan sies å være søkere"*.

Men det tok ytterligere tid å få komiteen i arbeide og først 14. nov. 1947 skriver Frolich i et brev til rektor at han har mottatt søknadene *"in accordance with your letter of October 20"* og at han studert materialet og har videresendt det til de to andre komitemedlemmene. Frolich fastslår videre *at "it would appear that Messrs. Ingeberg and Terjesen are the contenders for this professorship. However, it is going to be difficult for your Committee to choose between the two"*. Han ber så om tilleggsinformasjon om Ingebergs arbeide ved NTH og Terjesens arbeide ved ICI. Men i komiteens endelige uttalelse av 13. feb. 1948 er kun Ingeberg funnet kvalifisert og enstemmig innstilt til professoratet. Komiteen ville ikke innstille Terjesen, men de fant ham kvalifisert som dosent. Spesielt ble Terjesens manglende erfaring i administrasjon og undervisning vektlagt (dette fremgår av senere korrespondanse). Med all respekt må vel komiteens innstilling sies å være meget tynn. Den er på kun 2 sider, og nesten 1 side går med til å beskrive 10 punkter som man mener søkerne bør oppfylle (mens det er omtrent ingen vurdering av i hvilken grad kandidatene oppfyller disse) .Videre går en halv side med til å anbefale at man snarest ansetter også en dosent i kjemiteknikk, og at "*a man of Mr. Terjesens caliber would seem to be particularly well suited for such an appointment, provided he could be sent to the United States for the express purpose of being trained for the position through at least one full year's residence at an accredited school"*.

Ved kjemiavdelingen finner vi på denne tiden kun fire professorer:

- Carl C. Andersen (treforedlingskjemi; avdelingsformann; f. 1892, utnevnt 1938)
- Nils Andreas Sørensen (organisk kjemi; f.1909; utnevnt 1939)
- Mathias G. Ræder (uorganisk kjemi; f. 1891, utnevnt 1930)
- Christen J. Finbak (teoretisk kjemi; f. 1904, utnevnt 1. jan. 1948)

Kjemiavdelingen var særdeles lite fornøyd med innstillingen fra komiteen, og spesielt i at Terjesen ikke ble funnet kvalifisert. Man mente tvert imot at Terjesen var bedre kvalifisert på det vitenskapelige området. I sin innstilling fra 12. april 1948 (som jeg dessverre ikke har fått tak i men som det finnes sitater fra) skriver kjemiavdelingen at den har *"hatt vanskelig for å få tak på de grunner som har bevirket at bedømmelseskomiteen har erklært den ene søker kompetent og den andre ikke"*. Jeg antar at kjemiavdelingens konklusjon var at de fant både Ingeberg og Terjesen kompetente for professoratet i kjemiteknikk, men ellers ikke foretok noen prioritering. Det kan bemerkes at professor Ræder pga. sitt forhold til Ingeberg erklærte seg inhabil, mens den nytilsatte professor Finbak forståelig nok ikke kunne være med på innstillingen "*da jeg ikke har hatt anledning til å sette meg inn i de forskjellige søknader"* (brev sendt fra Oslo 12. mars 1948). Det fantes som nevnt bare ett sett med søknadspapirer og disse befant seg vel på dette tidspunkt hos komiteen som vurderte professoratet i industriell kjemi.

Professorutvalget (som besto av rektor og alle avdelingformennene) innstilte i sitt møte 30. april 1948 på at *"saken ikke kan realitetsbehandles før sakens dokumenter er kommet tilbake til høgskolen"*. Da kjemiavdelingen åpenbart protesterte på dette sendte man saken likevel over til behandling i professorrådet, men man bemerket at "*bedømmelseskomiteen ikke har uttalt seg om søkernes vitenskapelige kvalifikasjoner, jfr. høgskolelovens paragraf 25)"* [som foreskriver uttalelse om søkernes vitenskapelige og faglige kvalifikasjoner]. Professorrådet (som bestod av alle NTHs professorer) besluttet så i sitt møte den 18. mai 1948 å utsette saken *"idet en finner å måtte søke uttalelse fra andre sakkyndige med særlig henblikk på søkernes vitenskapelige kvalifikasjoner"*. (vedtaket ble gjort mot stemmene til C.C.Andersen og N.A. Sørensen; jeg er ikke sikker på hvorfor, sannsynligvis fant de dette unødvendig og at det ville forsinke saken). Men kjemiavdelingen vegrer seg igjen i et skriv av 2. juni (som jeg dessverre heller ikke har) for å etterkomme professorrådets anmodning. Professorutvalget ser derfor ingen annen løsning enn 7. juni 1948 å ta direkte kontakt med Kirke- og undervisningsdepartementet og man henstiller til departementet *"å anmode kjemiavdelingen om å komme med forslag til sakkyndige"*. Saken ender med at den nytilsatte professor Chr. Finbak 19. juni 1948 oppnevnes av departementet som ekstra sakkyndig.

I mellomtiden hadde bedømmelseskomiteen for professoratet i industriell kjemi fått oversendt søknadspapirene til Ingeberg og Terjesen. Direktør Frolich, som selvsagt var en meget sentral person som formann av begge komiteer, ivret sterkt for Notevarp. Allerede 27. februar 1948 skriver han i et brev til professor Bertil Groth ved KTH at *"the American committee has recommended Mr. Ingeberg for the professorship in chemical engineering. [...] I therefore presume that Mr. Ingeberg will get the appointment. This is an important consideration for the Scandinavian committee, for Mr. Ingeberg is an inorganic chemist and that makes it almost imperative that we choose an organic chemist for the professorship in industrial chemistry"*. På denne bakgrunn mener åpenbart Frolich at Terjesen er ut av bildet *("in my opinion you need not concern yourself with them"*), og i en prioritert liste over de øvrige seks kandidater er Notevarp listet som nr. 1 *("his letter of application is unusually well written and gives the impression that he is a good judge of his strong points as well as his limitations").*

Men de tre skandinaviske komitemedlemmene var åpenbart ikke overbeviste over Frolichs resonnement, og de mente i stedet at valget stod mellom Ingeberg, Notevarp og Terjesen. Dette fremgår av et annet brev som Frolich sender til Groth 9. juli 1948 (Frolich som åpenbart var noe irritert over den manglende fremdrift i kjemiteknikk-professoratet sendte samtidig en kopi av brevet til sekretariatet ved NTH *"to help expedite matters"*). Frolich skriver: *"Your remarks regarding the qualifications of Messrs. Ingeberg, Terjesen and Notevarp make it desirable to review some of the discussions of our American comittee. [...] My own feeling was that Mr. Terjesen had more complete training in the fundamentals of chemical engineering than had Mr. Ingeberg"*. Men de andre komitemedlemmene fant åpenbart at Terjesen var for ung til et professorat, og Frolich skriver: *"Considering together his age, training and experience they definitely felt that in the case of an American university he could not be considered as qualified beyond the assistant professor (docent) level. On the other hand, they placed considerable weight on Mr. Ingeberg's experience, including his repeated and extensive contacts with American chemical engineering teaching methods"*. Frolich kommer så litt inn på undervisningsansvaret for de to professorater og skriver*: "In my opinion, the selection of Mr. Ingeberg and Mr. Terjesen would leave organical chemical technology in a very weak position."*. Han konkluderer derfor som før med *at "I think the combination of Mr. Ingeberg and Mr. Notevarp would be the best overall solution to* ***the N.T.H. problem****"*.

En foreløpig innstilling for professoratet i industriell kjemi forelå 14. sept. 1948. Komiteen fant *at "Ingeberg i många avseenden er vel kompenent før professuren i industrielle kemi", at "Notevarp er kvalifiserad till professuren i industriell kemi",* og at *"Terjesen synes de kommiterada vara en ung, mycket lovande kemiingeniør, som torde besitta många forutsetinger før på et høgst tilfredsstellande sett bestrida professuten i industriell kemi og genom sin verksamhet som professor i sim mån bidrage till utvecklingen av Norges kemiska industri."* Komiteen konkluderer med at *"valet av professor i industriell kemi bør treffas mellan herrar Ingeberg, Notevarp og Terjesen. En nærmare gradering av dessa søkanda anse sig de sakkundiga først børa gøra sedan de haft tilfellet att åhøranda provførelesningar".*

Så tilbake til professoratet i kjemiteknikk der Finbak var oppnevnt som ekstra sakkyndig. 1. juli 1948 skriver Høgskolesekretæren til professor Groth ved KTH og ber om at søknadspapirene for Ingeberg og Terjesen sendes til Finbaks sommeradresse i Korgen, Helgeland, Norge. I sin uttalelse datert Trondheim 9. august 1948 kommenterer Finbak de 10 kravene som bedømmelseskomiteen har benyttet i sin vurdering og skriver *at "av bedømmelseskomiteens uttalelse fremgår det imidlertid at den i virkeligheten stiller ennå et krav til søkerne, nemlig at de må ha studerte kjemiteknikk i Amerika (krav 11)."* Han henviser videre til kjemiavdelingens uttalelse og finner kritikken med hensyn til ønskelighten av en mer detaljert vurdering *"meget berettighet". "I komiteens innstilling finnes i virkeligheten en detaljert vurdering bare men hensyn til krav 11."* Han går så igjennom de 11 kriteriene. Når det gjelder *"de meget viktige krav 4 og 5" [extensive industrial experience og good publication record*], så erklærer han seg enig med kjemiavdelingen i at Terjesen kommer foran Ingeberg. Og videre: *"Ved NTH med de relativt få underordnede for hver professor er det ikke riktig å legge så stor vekt på kravene 3 og 8 [teaching experience og administrative ability]".* Han konkluderer derfor med at *"jeg kommer til samme resultat som Kjemiavdelingen i dens uttalelse av 12. april i år. De to søkerne, lab.ing. Ingeberg og ing. Terjesen må begge ansees for kvalifisert for professoratet i kjemiteknikk. En innstilling av de to søkere i rekkefølge finner jeg ikke å kunne komme med." (*Det er også interessant å merke seg at C.C. Andersen ved kjemiavdelingen ved oversendelsen av Finbaks uttalse til rektor presiserer *at "Professor Finbak leste Frolichs brev etter at han hadde skrevet sin uttalelse").*

På dette tidspunktet var åpenbart "**the N.T.H. problem**" uten noen klar løsning. På den ene siden hadde man uttalelser fra Frolich, formannen i begge komitteene, om at *"Mr. Ingeberg and Mr. Notevarp would be the best overall solution",* men på den annen side ønsket sterke krefter på kjemiavdelingen med Professor Sørensen i spissen meget sterkt å sikre seg den unge og "mycket lovande" Terjesen. I et brev 28. sept. 1948 til rektor heter det at *"kjemiavdelingen vil helst ha behandlet innstillingen vedr. besettelsene av professoratene i kjemiteknikk og industriell kjemi under ett".* Det er umulig å vite idag hva den endelige konklusjonen for **"the N.T.H. problem"** hadde blitt, men mye tyder vel på at det gikk i retning av Ingeberg av Terjesen - i alle fall hvis kjemiavdelingen hadde fått bestemme. Uansett ble omstendighetene brått endret lørdag den 2. okt. 1948 da Ingeberg omkom da sjøflyet fra Fornebu sank under landingen ved Hommelvik. Det var 45 personer ombord i flyet og de fleste av de 19 omkomne, derav Ingeberg, satt foran i flyet. (Blant de som ble reddet var Bertrand Russel, nobelprisvvinneren i litteratur i 1950, som skulle til Trondheim for å holde foredrag i Studentersamfundet. Det sier forøvrig litt om stemningen på den tiden at den tidligere pasifisten Russel, som ble oppsøkte av Adresseavisen på sitt hotellrom på Britannia, sier at "s*om dere vet står dere i fare for å bli okkupert av Stalin*".)

Frolich skriver i et brev til Hougen og Molstad datert 18. okt. 1948*: "Over the weekend I learned that Mr. Henry C.M. Ingeberg was killed in a recent airplane accident".* Han diskuterer muligheten for ny utlysning av professoratet i chemical engineering eller *"to appoint the only other qualified applicant, Mr. Terjesen as assistant professor (dosent)".* Men det som ligger ham mest på hjertet er åpenbart ettermælet til Ingeberg. Han skriver *"In any case I should think that it would be nice if the authorities at N.T.H. could see their way clear to announce that Mr. Ingeberg before his death had been unanimously recommened by our committe for this professorship".*(det er ikke klart om noen slik kunngjøring noensinne kom, men det er vel tvilsomt).

Men ved kjemiavdelingen mener man at Terjesen er klart professor-kompetent. Den 10. november 1948 sender de sin innstilling til rektor om stillingen i kjemiteknikk. De henviser til innstillingen fra den andre komiteen og skriver *at "når ingeniør Terjesens praksis hos I.C.I. ansees som kvalifisert for professoratet i industriell kjemi, mener Kjemiavdelingen at den etter sin art må gi kvalifikasjonsgrunnlag også i kjemiteknikk. Ingeniør Terjesen var høyskolestipendiat i kjemiteknikk dengang han våren 1940 som følge av krigsforholdene kom til England. Med Terjesens store interesse for kjemiteknikken må, en gå ut fra at han under sin praksis har hatt nettopp den kjemitekniske side av arbeidet særlig for øye. Kjemiavdelingen finner derfor enstemmig at søkeren ingeniør Terjesen er vel kvalifisert for professoratet i kjemiteknikk."*

Professorrådet behandlet saken den 3. des. 1948 og vedtok *at "Ingeniør Sven G. Terjesen foreslås utnevnt til professor i kjemiteknikk",* og ved kongelig resolusjon 17. des. 1948 ble Terjesen utnevnt til professor i kjemiteknikk fra den tid departementet bestemmer. Pga. problemer med å skaffe bolig i Trondheim trakk tiltredelsen i langdrag, men endelig

ordnet det seg både med bolig i Holtermanns vei 10 hos fru Denstand og med tillatelse fra Strinda husfordelingsnemd og Terjesen tiltrådte i stillingen den 1. juni 1948.

Nå var det kun en kvalifisert søker igjen til professoratet i industriell kjemi og i sin enstemmige innstilling av februar 1948 anbefaler komiteen at direktør Olav Notevarp bør utnevnes til professor i industriell kjemi, selv om de bemerker at *hans "meriter vesentligen ligga inom den tekniska biokemin, och han sålunda otvivelaktigt skulle vara mer kompetent før en professur i dette emne enn i industiell kemi"* og at *"han icke dokumenterat några meriter inom termodynamik och dess tillempning på tekniska problem"*. Men de mener at han *"bør vara i stånd att relativt snart tillegna sig de kunnskaper och efarenheter [...] som han eventuelt før nærvarande icke besitter"*.

Men ved kjemiavdelingen holder man igjen, og i sin innstilling til rektor datert 30. mai 1949 skriver avdelingsformann C.C. Andersen at *"Notevarps kvalifikasjoner ligger på den tekniske biokjemis område. Samtidig vil avdelingen fremheve at det er opprettet et særskilt professorat i teknisk biokjemi og at direktør Notevarp ikke har meldt seg som søker til dette. Høgskolen risikerer således at man ved siden av en professor i teknisk biokjemi får en professor i industriell kjemi med overveiende interesser for og kvalifikasjoner innenfor teknisk biokjemi. Legger man hertil at professoren i organisk kjemi har en utpreget teoretisk-biokjemisk innstilling vil det sees at der er muligheter for en meget ensidig biokjemisk retning hos de av høgskolens professorer som skal arbeide innen den organiske kjemi. Under disse forhold mener Kjemiavdelingen det er av den største betydning å få bragt best mulig på rene direktør Notevarps kvalifikasjoner også innen den rene industrielle kjemi. Da søknadsbilagene svikter på dette punkt, vil avdelingen foreslå at de skandinaviske medlemmer av bedømmelseskomiteen anmodes om å komme til N.T.H. for å påhøre prøveforelesninger av dir. Notevarp før endelig innstilling skjer. Avdelingen mener at dette forslaget også stemmer best overens med bedømmelseskomiteens uttalelse sett som helhet"*.

Brevet er vedlagt et lengre PM fra professor N.A. Sørensen der han går igjennom Notevarps publikasjoner. Videre gjør Sørensen et poeng av at Notevarp på to steder i sin søknad datert 17.6.1946 bruker *betegnelsen "professorat i teknisk organisk kjemi til tross for at det av kunngjøringen tydelig nok skulle fremgå at de tidligere professorater var omgjort til teknisk kjemi. Hvorvidt denne ansøkning til det ikke lenger eksisterende professoratet i "teknisk organisk kjemi" skyldes en inkurie eller hvorvidt det skyldes at direktør Notevarp føler seg spesielt kvalifisert for dette professoratet med den fagkrets og undervisningsform det tidligere hadde, har undertegnede ikke materiale til å avgjøre"*. Sørensen finner det *"overraskende at direktøren for vårt land nest-største kjemisk-tekniske forskningsinstitutt med hele 28 funksjonærer søker et professorat ved N.T.H. hvor der til en omfattende undervisningsplikt kun kan påregnes 2 vit. assistenter"* og *"sammen med det forhold at Notevarp uttrykkelig søker et professorat som ikke eksisterer"* bringer det *Sørensen "noe i tvil om hvorvidt søknaden er alvorlig ment eller hvorvidt den bare en manøver under omordningen av den tild. Statens Fiskeriforsøkssatsjon."* Han konkluderer med å *"foreslå at Rektor før saken tas opp i rådsmøte, sikrer seg at direktør Notevarp virkelig er søker til det nye professoratet"*.

Men professorrådet avviste forslaget fra kjemiavdelingen om prøveforelesninger (mot stemmene til N.A. Sørensen og C.C. Andersen) og vedtok 10. juni 1948 å instille Notevarp i professoratet. Han ble i kongelig resolusjon den 24. juni 1949 utnevnt til professor i industriell kjemi fra 1. august 1949 og han tiltrådte i stillingen 1.jan. 1950.

-Sigurd Skogestad

Tillegg: Dosentur I kjemiteknikk ble lyst ut med søknadsfrist 1. oktober 1948 med kun 2 søkere (Nils Christen og S. Robøle). Ingen ble funnet kvalifisert. Dette er dosenturet som Lydersen omsider fikk.